

Men jeg vil sige for mit Vedkommende, at hvis man i alt for høj Grad lægger Vægten paa de saakaldte moderne Skuespil ved det kgl. Teater, saa vil, selv om Nuanceringen i Talen er aldrig saa fin, Befolkningen i Længden blive ked og træt af at se paa og høre om Ægteskabsbrud og Skilsmisse, og hvad dermed staar i Forbindelse. Jeg kan saa godt forstaa, at i Stedet for at gaa i Teatret og se paa al den Slags Jeremiader, gaar man i Operaen for at høre god Musik og god Sang; thi det kan ikke nægtes, at den udmærkede Musik og Sang, som nu præsteres af det kgl. Kapel og Opera, er meget forældende og oplivende, oplivende for alle de Mennesker, der have mindste Spor af Sans for Sang og Gymnastik, og det have jo dog de allerfleste Mennesker... (Munterhed)... Om Fortalelse: Sang og Musik. Ved en Fortalelse kom jeg ind paa Ordet Gymnastik, og det staar noget i Forbindelse med det, jeg nu vilde sige. Det var det, at for en Del Aar tilbage, efter Bournovilles Død, var jo Balletten ved det kgl. Teater i høj Grad i Forfald og sygnede stedse mere og mere hen. Saa var Teaterstyrelsen saa heldig i den nuværende Leder af Balletten at finde en Mand, der virkelig for Alvor har bragt Balletten paa Fode igen. Nu mener jeg, at Balletten er den højeste og fineste Grad af Gymnastik, derfor maa de Herrer undskyldte, at jeg ved en Fortalelse kom til at nævne Ordet Gymnastik, fordi det stod i min Tankegang, at jeg bag efter vilde komme ind paa det Felt.

Nu har man altsaa set, at Balletten, fra at være i Forfald, ved en energisk og dygtig Ledelse er kommen frem i første Geled. Jeg tror, at det kgl. Teaters Ballet er en Ballet, som Nationen fuldt ud kan være bekendt, og som sikkert er paa Højde med, hvad der kan ydes af den Kunstart i andre Lande.

Vi have ogsaa nu en Opera — det erkende alle —, som vi kunne være glade ved, for ikke at sige stolte af, og det glæder mig, at vi ogsaa for den danske Musiks Vedkommende nu synes at have Komponister, der kunne fremstille Musik til de Operaer, som det er en Glæde at se paa og at høre paa baade for Sangens og Musikkens Vedkommende. Det har stor Betydning for Nationen, det skulle vi ikke kaste Vrag paa. Jeg betragter derfor hverken Balletten eller Operaen som Gøgeunger, der ligge i det kgl. Teaters Rede parate til at skyde Skuespillet til Side. Men jeg vilde ønske, at vi her i Landet snart kunde faa Forfattere, der kunde

skrive Skuespil, som det var en Glæde og Ære for de udmærkede Kræfter, vi nu have ved det kgl. Teater, at fremføre. Saa vilde Skuespillet igen komme op og maaske atter tage Pøten. De Forfattere kunne jo ikke stampe op af Jorden, hver Tidsalder har sine, men det er at haabe og vente, at den Tid ikke maa være fjern, da saadanne Forfattere ville melde sig. Og jeg mener da, det skulde være Forfattere, der forstode at tilvejebringe en harmonisk Udvikling af de to Begreber, Idealisme og Realisme. Jeg tror, at den oehenschlägerske Digtning var for ideelt anlagt, men jeg tror lige saa bestemt, at den senere realistiske Digtning har været for lidt ideelt anlagt. Jeg ønsker Ideer, der kunne realiseres herved paa Jorden, og vil ønske, at vi maa faa Forfattere, der kunne fremstille Skuespil, som udtrykke Nationens Ønsker i den Henseende, at Idealisme og Realisme i broderlig Forening kunne forenes ikke blot paa Teatret, men ogsaa ude i det praktiske og virkelige Liv, thi Skuespillet skulde jo være Udtryk for det, der lever og rører sig i Nationen.

Men lad foreløbig Skuespil og Opera kappes med hinanden, jeg tror ikke, det nytter at spekulere paa at faa et nyt Teater, og netop fordi jeg ikke tror det, mener jeg, at vi snarest mulig skulle komme til en Ordning af det kgl. Teaters Forhold og arbejde med det, der nu har været Tradition i Masser af Aar, og som har vist sig til Tider under en dygtig og energisk Ledelse ogsaa økonomisk at kunne naa til et rimeligt Resultat. Der har dog været Tider, da der, rent finansielt set, tilvejebragtes et Overskud. Det var ganske vist kun i to Sæsoner, men det er dog sket, og at man maa komme ned under det, Staten nu betaler, forekommer mig ikke at være nogen urimelig Fordring, naar man betænker, hvor gunstigt Teaterstyrelsen, økonomisk set, er stillet.

Jeg mener ogsaa, at der kunde tilvejebringes en større Vekselvirkning mellem Skuespillet og Operaens Kræfter, end der har været hidtil. Det har ofte før været saaledes, at der har været Skuespillere og Skuespillerinder, som ogsaa have kunnet anvendes i Operaen og omvendt, og det viser sig endnu, at der er Kræfter ved det kgl. Teater, der kunne anvendes i begge Kunstarter.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Censur forekommer det mig, at den ærede Ordfører noget forvekslede Forholdene ved det kgl. Teater med Forholdene ved de andre Teatre. Der er ganske vist en Cen-